

MOTOGP

Els Márquez fan història

Marc acaba segon a Alemanya rere Pecco Bagnaia, el nou líder, i el seu germà Àlex és tercer, un doble podi que mai havien signat, el segon frater en el mundial

JORDI MARTÍ DIRECTOR ESPORTIU DE LA PENYA

“La decisió de Ricky serà la millor per a la Penya”

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ NÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9 ES

MANERES D'ARRIBAR-HI

Hansi Flick, l'aposta blaugrana per marcar un canvi de cicle, i Manolo González, premiat per l'ascens de l'Espanyol, debutaran a primera amb camins ben diferents

▶▶ QUART CAPÍTOL A GIRONA DE MÍCHEL, DELS MÉS ARRELATS DE PRIMERA

TENNIS WIMBLEDON

Paula Badosa cau en els vuitens de final

Perd en tres sets contra la croata Donna Vekic en un duel suspès tres cops per la pluja

CICLISME TOUR

Triomf del francès Turgis en la primera etapa amb camins blancs

MOTOR TRIAL

Doblet català amb triomfs de Toni Bou i Berta Abellán en el mundial

lanzarotecaliente.com

Apostes de tot

NOVETATS • Cinc dels vint equips de la lliga han canviat de tècnic aquest estiu **EQUIPS CATALANS** • El vincle entre el Girona i Michel és el quart més llarg. El Barça s'abraça a Flick i Manolo González debutarà a primera divisió

Oriol Robiró
BARCELONA

Només van caldre poques hores després de resoldre l'última plaça de primera divisió entre l'Espanyol i l'Oviedo a favor dels blanc-i-blaus —els periquitos van mantenir la confiança en Manolo González i Las Palmas va apostar pel fins llavors tècnic de l'Oviedo Luis Carrión— per definir els vint entrenadors que començaran la temporada 2024/25 al capdavant dels vint equips de primera divisió. Seran els màxims responsables de guiar els seus equips cap als objectius marcats per a aquesta temporada, conscients que, en la majoria dels casos, el seu lloc pot perillar des del primer dia si els resultats no acompanyen. D'entrenadors a la recambra esperant una oportunitat per agafar les regnes d'un equip de primera divisió n'hi ha un fotimer, però de moment els vint privilegiats són ells.

Serà una temporada que començarà amb més novetats que els últims anys, ja que hi ha hagut cinc equips que han canviat de tècnic aquest estiu, dos més dels casos que s'havien viscut en les dues temporades anteriors. El més cridaner, sense cap mena de dubte, és el del Barça. Hansi Flick aterra al Lluís Companys —més endavant si tot va bé al Camp Nou— per suplir Xavi Hernández, després d'un dels serials més rocambolescos entre el terrassenc i el president Joan Laporta, amb l'objectiu de recuperar el títol de lliga. El Sevilla, amb l'aposta per García Pimienta, Las Palmas, amb la ja comentada de Luis Carrión, l'Osasuna, amb Vicente Moreno i el Mallorca, que ha pispat

Jagoba Arrasate al conjunt navarrès, seran els altres clubs que estrenaran entrenador en la primera jornada de lliga.

Apostes

El cas de Hansi Flick mereix una menció a part. De fet, igual que Manolo González. I és que el Barça i l'Espanyol comparteixen l'aposta per dos tècnics que s'estrenaran a primera divisió. Dos tècnics amb camins molt diferents, ja que l'alemany fins i tot sap què és guanyar la Champions amb el Bayern, mentre que el gallec fa pocs mesos que entrena al futbol professional, però que hauran de descobrir amb el pas de les jornades el pa que es dona a primera divisió. Només hi haurà dos tècnics debutants més a primera, que seran Borja Jiménez, que ve de pujar amb el Leganés, i Luis Carrión, amb Las Palmas.

Tenir quatre debutants a primera divisió no deixa de ser una demostració de la dificultat de construir projectes a llarg termini a la màxima categoria. De fet, Michel Sánchez, que viurà la quarta temporada a la banqueta del Girona, serà el quart tècnic que més temps ha estat al mateix equip. Només Pellegrini, que començarà el cinquè curs al Betis, Alguacil, que complirà el vuitè al capdavant de la Real Sociedad i l'incombustible Diego Pablo Simeone, que afronta la catorzena temporada com a entrenador de l'Atlético, superen la relació del de Vallecas amb el Girona.

La poca experiència d'alguns tècnics a l'elit fa que aquesta temporada la mitjana d'edat a les banquetes de primera divisió caigui en picat, passant dels 56,3 anys als 50,6. Pellegrini, amb 70 anys, serà

Hansi Flick, Carlo Ancelotti, Michel i Manolo González ■ EFE

Els relleus

A més del Barça, Las Palmas, el Sevilla, l'Osasuna i el Mallorca estrenaran tècnic

el tècnic més veterà de la lliga amb diferència, ja que el xilè gairebé dobla l'edat del tècnic del Celta Claudio Giráldez i el del Rayo Iñigo Pérez, que en tenen 36. Borja Jiménez, de 39 anys, és l'altre tècnic per sota dels quaranta.

De tres a un

El català es farà sentir en

D'extremes

Pellegrini (70 anys) gairebé dobla l'edat de Claudio Giráldez i Iñigo Pérez (36)

les rodes de premsa del Girona, amb Michel Sánchez, i de l'Espanyol, amb Manolo González. Fins i tot en algun partit puntual contra l'Osasuna amb el valencià Vicente Moreno. Ara bé, això no treu que la representació catalana a les banquetes de primera divisió pateixi un cop dur en l'inici d'aquesta tempo-

S'estrenen

Flick amb el Barça i Manolo González amb l'Espanyol seran dos dels quatre debutants

rada. I és que després de dos cursos consecutius en què la lliga arrencava amb tres entrenadors catalans entre els vint escollits a l'elit, en aquest n'hi haurà un de sol. Serà García Pimienta, que després d'estrenar-se a primera divisió la temporada passada amb Las Palmas, aquest curs agafa les regnes del

Incombustible

Simeone viurà la seva catorzena temporada com a entrenador de l'Atlético

Sevilla amb el repte de tornar l'equip a les posicions europees. Respecte a l'inici del curs passat els tècnics que cauen són Xavi Hernández i Sergio González, que va començar la temporada amb el Cadis, però va ser destituït amb l'equip immers en una zona de descens que no va poder esquivar. ■

s colors

2024/25

Entrenadors de 1a divisió la temporada

	CLUB	ENTRENADOR	EDAT (DATA DE NAIXEMENT)	EQUIP LA TEMPORADA 2023/24
1	ALAVÉS	Luis García • Altea, Vilajoiosa, Vila-real B, Elx, Benidorm, Llevant, Getafe, Baniyas, Beijing Renhe, Al-Shabab i Mallorca	51 (1/12/1972)	Alavés
2	ATHLETIC CLUB	Ernesto Valverde • Barça, Athletic, València, Olympiacòs, Vila-real, Espanyol	60 (9/2/1964)	Athletic Club
3	ATLÉTICO	Diego Simeone • Racing Club, Estudiantes, River Plate, San Lorenzo i Catània	54 (28/4/1970)	Atl. de Madrid
4	BARÇA	→ Hansi Flick • Bayern i Alemanya	59 (24/2/1965)	Sense equip
5	BETIS	Manuel Pellegrini • West Ham, City, Màlaga, Madrid, Vila-real, San Lorenzo, River Plate, LDU Quito, Palestino, O'Higgins	70 (16/09/1953)	Betis
6	CELTA	Claudio Giráldez • Celta B	36 (24/2/1988)	Celta
7	ESPANYOL	Manolo González • Badalona, Ebre, Peña Deportiva i Espanyol B	45 (14/1/1979)	Espanyol
8	GETAFE	José Bordalás • Alacant, Benidorm, Eldenc, Novelda, Hèrcules, Alcoià, Elx, Alcorcón, Alavés i València	60 (5/3/1964)	Getafe
9	GIRONA	Michel Sánchez • Rayo i Osca	48 (30/10/1975)	Girona
10	LAS PALMAS	→ Luis Carrión • Còrdova B, Còrdova, Melilla, Numància, Cartagena i Oviedo	45 (7/2/1979)	Oviedo
11	LEGANÉS	Borja Jiménez • Valladolid B, Izarra, Rápido de Bouzas, Mirandés, Cartagena i Deportivo	39 (21/1/1985)	Leganes
12	MADRID	Carlo Ancelotti • Everton, Nàpols, Bayern, PSG, Chelsea, Milán, Juventus i Parma	65 (10/6/1959)	Madrid
13	MALLORCA	→ Jagoba Arrasate • Real Sociedad, Numància i Osasuna	46 (22/4/1978)	Osasuna
14	OSASUNA	→ Vicente Moreno • Xerez, Nàstic de Tarragona, Mallorca, Espanyol, Al-shabab i Almeria	49 (26/10/1974)	Almeria
15	RAYO VALLECANO	Iñigo Pérez Cap	36 (18/1/1988)	Rayo Vallecano
16	REAL SOCIEDAD	Imanol Alguacil • Real Sociedad B	53 (4/7/1971)	Real Sociedad
17	SEVILLA	→ FX García Pimienta Barça B i Las Palmas	49 (3/8/1974)	Las Palmas
18	VALÈNCIA	Rubén Baraja • Mestalla, Elx, Rayo Vallecano, Sporting, Tenerife i Saragossa	48 (11/6/1975)	València
19	VALLADOLID	Paulo Pezzolano Torque, Liverpool Montevideo, Pachuca i Cruzeiro	41 (25/4/1983)	Valladolid
20	VILA-REAL	Marcelino García Toral • Sporting B, Sporting, Recre, Racing, Saragossa, Vila-real, València, Sevilla, Athletic i Olympique de Marsella	58 (14/8/1965)	Vila-real

Nou fitxatge temporada 2024/25

Experiència prèvia

Deu anys des de l'últim alemany

Des de la fundació de la lliga espanyola l'any 1929, per la primera divisió han passat entrenadors de 30 nacionalitats diferents. Més enllà dels espanyols i catalans, els tècnics argentins, amb 53 de diferents, han estat els més habituals. Aquest curs n'hi haurà dos, Pezzolano i Simeone, i també hi haurà un xilè, Pellegrini,

un italià, Ancelotti, i un alemany, Hansi Flick.

En aquest sentit, no deixa de ser sorprenent que el nou tècnic del Barça sigui tot just el cinquè entrenador alemany que trepitjarà la lliga espanyola i que els dos primers també tinguin passat blaugrana. És el cas de Hennes Weisweiler, que va dirigir el Barça un tram del curs 1975/76 -va ser destitu-

ït-, i Udo Lattek, que ho va fer els cursos 1981/82 i 1982/83, en què també va ser acomiadat. Cap dels dos va poder guanyar un títol amb el Barça, cosa que Hansi Flick intentarà revertir aquest curs o el següent, si compleix el contracte firmat fins al 2026.

Dels altres dos entrenadors alemanys que han trepitjat la lliga espanyola un és Jupp Heynckes, que

va dirigir el Tenerife, el Madrid i l'Athletic. Tampoc va ser capaç de guanyar cap lliga, tot i que sí que va guanyar la supercopa i la Champions amb el Madrid el curs 1997/98.

L'únic entrenador alemany que ha estat capaç de guanyar una lliga espanyola és Bernd Schuster. L'exjugador del Barça i Madrid, entre d'altres, va entrenar el Llevant i el Ge-

tafe abans d'anar al Madrid, amb qui va guanyar la lliga la temporada 2007/08 i la supercopa el curs següent, poc abans de deixar el club amb la cua entre cames abans d'un partit contra el Barça de Guardiola. En el curs 2013/14 va tornar a primera divisió per dirigir el Màlaga, i des de llavors cap alemany havia aterrat a la lliga fins a Flick. ■

Hansi Flick ■ EFE

Ronald Araujo, males notícies per al Barça ■ EFE

Barça. El central uruguaià, amb el bíceps femoral afectat, es perdrà, igual que Pedri, els primers passos de la nova era Flick

Primer Pedri, ara Araujo...

Oriol Tortajada
BARCELONA

La pretemporada del Barça encara no ha donat el seu tret de sortida oficial i Hansi Flick ja té dos lesionats més. El nou projecte blaugrana no podria haver començat amb més entrebancs. Als processos de recuperació ja coneguts de noms com ara Gavi i Frenkie de Jong, ara cal sumar-hi les lesions de Pedri i Ronald Araujo. El central uruguaià ha estat l'últim a caure. Araujo es va lesionar en l'últim partit de la seva selecció contra el Brasil, en els quarts de final de la copa Amèrica. L'uruguaià va durar poc més de mitja hora sobre la gespa de l'Allegiant Stadium de Las Vegas, en un partit que va acabar amb victòria *charra* en la tanda de penals

(0-0, 4-2). Araujo es va lesionar en estirar la cama dreta per tapar una centrada. El capità blaugrana va deixar el camp amb llàgrimes als ulls i en la roda de premsa posterior el seleccionador Marcelo Bielsa va admetre preocupació. Araujo té afectat el bíceps femoral i, segons algunes informacions que arriben des de la concentració de l'Uruguai, el central podria estar entre un mes i mig i dos mesos a la infermeria i perdre's així la pretemporada i el debut del Barça en la lliga.

El cas d'Araujo se suma a la lesió de Pedri contra Alemanya en els quarts de l'Eurocopa. El canari té un esquinç lateral intern de grau dos al genoll esquerre, una lesió que el deixarà fora de combat entre un mes i un mes i mig. ■

La copa Amèrica busca finalistes

El futur de l'Argentina en aquesta copa Amèrica depèn del MetLife Stadium de Nova Jersey. L'actual campiona del món s'enfrontarà dimecres (2 h) al Canadà per aconseguir un bitllet per a la gran final del dia 14. L'altra semifinal també està definida. Serà un cara a cara entre l'Uruguai i Co-

lòmbia (dijous, 2 h). Sense Ronald Araujo. Després de deixar fora de la cursa el Brasil de Raphinha, Vinicius, Rodrygo i Militao, ara l'Uruguai buscarà superar l'últim mur fins a la final. Colòmbia ve de golejar 5-0 Panamà, amb un gran partit de l'incombustible James Rodríguez.

MotoGP. Marc és segon i Àlex tercer a Alemanya i pugen per primer cop junts al podi. Martín cau a dues voltes del final i Bagnaia guanya i és líder

Els germans Márquez gaudeixen del podi plegats

Albert Camps
BARCELONA

Per primera vegada en la seva carrera esportiva els germans Marc i Àlex Márquez van pujar plegats a un podi del mundial, i ho van fer en el GP d'Alemanya del circuit de Sachsenring en acabar segon i tercer respectivament en la cursa de MotoGP. Els dos pilots de l'equip Ducati Gresini van fer una cursa espectacular, amb remuntada de Marc inclosa, i van poder celebrar plegats una fita històrica. Només una parella de germans, els japonesos Nobuatsu i Takuuma Aoki, ho havien fet, l'any 1997 a Imola.

Jorge Martín va dominar la prova, però va caure a dues voltes del final i la victòria va ser per a Francesco Bagnaia, que va sumar el quart triomf consecutiu i el sisè de la temporada. A més l'italià es va situar com a nou líder del mundial amb 10 punts d'avantatge sobre Jorge Martín i 56 sobre Marc Márquez, que manté el tercer lloc.

Marc Márquez va sortir des del tretzè lloc de la graella, a poc a poc va anar remuntant i va estar a punt de caure a nou voltes del final quan va topar amb Franco Morbidelli i es va trencar la cúpula de la moto. El cervell es va refer, va anar a l'atac, va continuar millorant posicions i va superar el seu germà

Marc i Àlex Márquez en el podi del GP d'Alemanya ■ EFE / MARTIN D'VISEK

Classificacions

GP D'ALEMANYA

MotoGP.

1r. Francesco Bagnaia (Ducati)	40:40.063
2n. Marc Márquez (Ducati)	a 3.804
3r. Àlex Márquez (Ducati)	a 4.334
4t. Enea Bastianini (Ducati)	a 5.317
5è. Franco Morbidelli (Ducati)	a 5.557
12è. Maverick Viñales (Aprilia)	a 18.865
General	
1r. Francesco Bagnaia (Ducati)	222 pts
2n. Jorge Martín (Moto)	212 pts
3r. Marc Márquez (Ducati)	166 pts
4t. Enea Bastianini (Ducati)	155 pts
5è. Maverick Viñales (Aprilia)	125 pts
9è. Aleix Espargaró (Aprilia)	82 pts
10è. Àlex Márquez (Ducati)	79 pts
21è. Àlex Rins (Yamaha)	8 pts
22è. Dani Pedrosa (KTM)	7 pts
25è. Pol Espargaró (KTM)	0 pts

Moto2.

1r. Fermín Aldeguer (Boscoscuro)	35:07.384
2n. Jake Dixon (Kalex)	a 2.159
14è. Jeremy Alcoba (Kalex)	a 12.810
21è. Albert Arenas (Kalex)	a 21.557
23è. Xavier Artigas (Forward)	a 29.351

General

1r. Sergio García (Boscoscuro)	147 pts
2n. Ai Ogura (Boscoscuro)	140 pts
12è. Jeremy Alcoba (Kalex)	48 pts
13è. Albert Arenas (Kalex)	48 pts
34è. Xavier Artigas (Forward)	0 pts

Moto3.

1r. David Alonso (CF Moto)	33:02.956
14è. Joel Esteban (CF Moto)	a 25.069
General	
1r. David Alonso (CF Moto)	179 pts
14è. Joel Esteban (CF Moto)	38 pts

Àlex a dues voltes del final. Gràcies a la caiguda de Jorge Martín van poder estar plegats en el podi. Ma-

verick Viñales va evitar una caiguda en la sisena volta, però va sortir de la pista i del sisè lloc que ocu-

Els protagonistes

“Canvio la victòria per estar al podi amb el meu germà. No ens havia passat mai a nosaltres i és molt especial”

Marc Márquez

“Ha sigut increïble, ho he donat tot. He fet la meva millor cursa. Estic content per l'equip, que ha treballat molt bé”

Àlex Márquez

pava va baixar fins a la divuitena plaça. El rosinc va remuntar fins a la dotzena posició final. ■

Fórmula 1. L'anglès guanya davant el seu públic en un GP de la Gran Bretanya força caòtic i amb sol i pluja, per davant de Verstappen

Hamilton, 104 triomfs

Albert Camps
BARCELONA / SILVERSTONE

Lewis Hamilton va completar la festa anglesa al circuit de Silverstone amb una gran victòria que va ser la 104a de la seva carrera en el mundial de fórmula 1. El pilot de Mercedes va guanyar per 9a vegada el GP de la Gran Bre-

tanya i ho va fer en una jornada força caòtica, amb sol i pluja i canvis de pneumàtics. Lewis Hamilton no guanyava des de la cursa de l'Aràbia Saudita del 2021. L'anglès es va situar primer definitivament a 12 voltes del final, en l'últim canvi de rodes, quan la pluja es va aturar, i va resistir l'atac de Max Vers-

tappen, que va remuntar en les últimes voltes i va ser segon en superar Lando Norris, tercer, a quatre voltes del final.

Carlos Sainz va acabar en la cinquena posició i en l'última volta va fer la volta ràpida i va sumar un punt extra, mentre que Fernando Alonso va ocupar una bona vuitena plaça. ■

Classificacions

GP de la Gran Bretanya

1r. L. Hamilton (Mercedes)	1h22:27.039
2n. M. Verstappen (Red Bull)	a 1.465
3r. L. Norris (McLaren)	a 7.547
4t. O. Piastri (McLaren)	a 12.429
5è. C. Sainz (Ferrari)	a 47.318
6è. N. Hulkenberg (Haas)	a 55.722
7è. L. Stroll (Aston Martin)	a 56.569
8è. F. Alonso (Aston Martin)	a 1:03.577

Mundial

1r. M. Verstappen (Red Bull)	255 pts
2n. L. Norris (McLaren)	171 pts
3r. C. Leclerc (Ferrari)	150 pts
4t. C. Sainz (Ferrari)	146 pts
5è. O. Piastri (McLaren)	124 pts
6è. S. Pérez (Red Bull)	118 pts
7è. G. Russell (Mercedes)	111 pts
8è. L. Hamilton (Mercedes)	110 pts
9è. F. Alonso (Aston Martin)	45 pts

Ciclisme. Anthony Turgis (TotalEnergies) s'estrena al Tour amb la victòria de la primera etapa que inclou trams de grava, un espectacle amb constants atacs des de la sortida fins a l'esprint

Fets pols d'inici a fi

Borja Sánchez
TROYES / GIRONA

La primera etapa del Tour, amb sectors de trams de terra, va esdevenir un dels majors espectacles que els amants del ciclisme han pogut gaudir en aquesta nova era que lideren campions de grans curses que no es cansen de guanyar. Anthony Turgis (TotalEnergies) entra en la història com el vencedor de l'estrena del gravel a la cursa i, malgrat que la general no patís cap canvi més enllà de la presència de Derek Gee entre els deu primers en detriment de Vlasov —el canadenc de l'Israel, 3r a meta, començava 14è i demà sortirà 9è—, els atacs de Tadej Pogacar i Remco Evenepoel, amb els dos rodant amb l'única companyia de Jonas Vingegaard per arribar del grup de favorits a la fuga quan quedaven 74,3 km, i després deixar-ho estar, és una de les imatges d'impacte d'aquest Tour arribada la primera jornada de descans, amb vuit vencedors de vuit equips diferents, perquè només Biniam Girmay (Intermarché) ha repetit, dilluns i dissabte.

El primer dels 14 trams de camins blancs repartits en els 199 quilòmetres suposava un punt d'inflexió per consolidar l'escapada. Els corredors ho havien intentat des que es va donar la sortida real, després de 8 quilòmetres neutralitzats, i la velocitat amb què es rodava impedia que el grapat d'intents previs triomfessin. Aquest primer contacte amb la pols, seguit del primer port de 4a categoria, a Bergères, deixava una desena de candidats a la victòria en una fuga que mai no va arribar a superar els 2 minuts d'avantatge però en què ja hi havia Jasper Stuyven (Lidl), Neilson Powless (EF), Derek Gee (Israel) i Anthony Turgis (TotalEnergies). Stuyven es va quedar amb la mel a la boca perquè, a poc més d'11 quilòmetres, aconseguia quedar-se sol al davant, però un grup de 6 l'atraparia a 800 metres per jugar-se la victòria en un esprint que coronaria

Anthony Turgis i Tom Pidcock a la línia d'arribada ■ GUILLAUME HORCAJUELO / EFE

Els protagonistes

“He perdut moltes vegades en finals com aquest. Havia de procurar que no arribés el grup de Van der Poel i vigilar Pidcock”

Anthony Turgis TOTALENER

“Cadascú fa la seva cursa i a mi m'agrada córrer amb el cor. Vingegaard em té por, si no, m'hauria rellevat: no pensis només en mi”

Tadej Pogacar UAE

“El nostre objectiu era no perdre temps i esperar a tenir més companys. Aquestes etapes al Tour no hi pinten res; són un risc innecessari”

Jonas Vingegaard VISMA

Les dades

800

metres li quedaven a Stuyven, que du 25 'top ten' i cap triomf en el Tour, per completar 10 km sol.

100

quilòmetres va fer Vingegaard amb la bici de Tratnik des que va punxar la roda fins a l'arribada.

Turgis. Powless s'havia despenjat al quilòmetre 63 per ajudar Ben Healy (EF) i Tom Pidcock (Ineos) a arribar al davant.

Primož Roglič va punxar en el segon sector i Jonas Vingegaard, que va seguir amb la bici del seu company Jan Tratnik fins

Classificacions

Etapla 9 (199 km)

1r A. Turgis (TotalEnergies)	4h19:43
2n T. Pidcock (Ineos)	m. t.
3r D. Gee (Israel)	m. t.
4t A. Aranburu (Movistar)	m. t.
5è E. Healy (EF)	m. t.
6è A. Lutsenko (Astana)	m. t.
7è J. Romo (Movistar)	a 0:12
8è J. Stuyven (Lidl)	a 0:18
9è B. Girmay (Intermarché)	a 1:17
10è M. Matthews (Jayco)	m. t.
11è M. Van der Poel (Alpecin)	m. t.
16è P. Ackermann (Israel)	a 1:46
37è P. Roglič (Red Bull)	m. t.
44è T. Pogacar (UAE)	m. t.
45è R. Evenepoel (Soudal)	m. t.
49è J. Vingegaard (Visma)	m. t.
61è M. Soler (UAE)	m. t.

General (1.524,2 km)

1r T. Pogacar (UAE)	35h42:42
2n R. Evenepoel (Soudal)	a 0:33
3r J. Vingegaard (Visma)	a 1:15
4t. Roglič (Red Bull)	a 1:36
5è J. Ayuso (UAE)	a 2:16
6è J. Almeida (UAE)	a 2:17
7è C. Rodríguez (Ineos)	a 2:31
8è M. Landa (Soudal)	a 3:35
9è D. Gee (Israel)	a 4:02
10è M. Jorgenson (Visma)	a 4:03
11è A. Vlasov (Red Bull)	a 4:36
12è A. Yates (UAE)	a 4:56
13è E. Bernal (Ineos)	a 5:25
14è G. Ciccone (Lidl)	a 5:35
15è S. Buhrig (Bahrain)	a 5:53
16è P. Bilbao (Bahrain)	a 5:58
17è F. Gall (Decathlon)	a 6:06
51è M. Soler (UAE)	a 51:49

Muntanya

1r J. Abrahamsen (Uno-X)	33 punts
2n T. Pogacar (UAE)	20
3r V. Madouas (Groupama)	16

Regularitat

1r B. Girmay (Intermarché)	224 punts
2n J. Philipsen (Alpecin)	128
3r J. Abrahamsen (Uno-X)	107

Joves

1r R. Evenepoel (Soudal)	35h43:15
2n J. Ayuso (UAE)	a 1:43
3r C. Rodríguez (Ineos)	a 1:58

Equips

1r UAE Team Emirates	107h13:01
2n Soudal Quick-Step	a 6:04
3r Ineos Grenadiers	a 6:45

a meta, en el següent. Evenepoel ho provaria sol a 78 km, en la gènesi de la imatge dels tres primers de la general junts, amb el danès negant-se a col·laborar. Tampoc ho faria quan Pougivolia que ell líder dels joves quedés despenjat, per un ensurt en un tram de 3.900 m, al quilòmetre 140. Mathieu van der Poel i Girmay havien format un segon grup entre la fuga i el pilot. Healy al davant i Pogacar al darrere mantenien la flama dels atacs encesa a 24 quilòmetres, però Matteo Jorgenson (Visma) agafava la roda del mallot groc i tant el seu cap de files com la resta de candidats arribarien amb el groc. ■

BREUS

HANDBOL

Quatre catalans en els Jocs. Jordi Ribera va donar ahir la llista de 17 jugadors, amb tres reserves inclosos, que competiran en els Jocs, en la qual hi ha quatre catalans: Ian Tarrafeta, del Pays d'Aix; Aleix Gómez, del Barça; Joan Cañellas, del Kadetten Schaffhausen, i Daniel Fernández, de l'Stuttgart. El tècnic ha descartat finalment els catalans Ferran Solé, del París Saint-Germain, i Antonio García, del Fraikin Granollers. En la llista també hi apareixen els blaugrana Gonzalo Pérez de Vargas i Javi Rodríguez. ■

ATLETISME

Guerrero baixa dels quatre minuts. Esther Guerrero va baixar per primera vegada dels quatre minuts en els 1.500 m i va fer un gran registre de 3:59.74 en el míting de París de la Lliga del Diamant. La kenyana Faith Kipyegon va batre el rècord mundial amb 3:49.04. La banyolina es va quedar a només 23 centèsimes del rècord estatal i català de Natalia Rodríguez (3:59.51) del 2005. ■

MOTOR

Triomf francès en les 24 Hores. L'equip francès BMD Performance-B Motorsport #66 (amb Mathieu Gines, Asrin Rodi Pak, Sheridan Morais i Dylan Buisson) va guanyar les 24 Hores de Catalunya de Motociclisme 2024 al Circuit de Barcelona-Catalunya. ■

BÀSQUET

Djordjevic, quarta baixa en el Girona. El Bàsquet Girona anuncia que Stefan Djordjevic (2.006 m, 1998) no seguirà en la plantilla, després d'una temporada en què en el seu debut en l'ACB ha participat en 29 partits i hi ha jugat 10:47 de mitjana (5 punts, 3 rebots i 4,6 de valoració de mitjana). György Golomán, Quino Colom i Èric Vila són els altres tres jugadors que el Girona havia anunciat que no seguirien. ■

Jordi Martí. DIRECTOR ESPORTIU DEL JOVENTUT

“Canviar el model Penya no ha

REPÀS • L'arquitecte del Joventut valora el darrer curs, parla de Ricky, de joves, de fitxatges... **CRÍTICA** • “Als joves últimament els ha sortit una mica de franc ser en el primer equip”, diu

Xavi Ballesteros
BADALONA

Jordi Martí (Badalona, 26/11/1971) mira enrere per millorar de cara al present i el futur. El director esportiu de la Penya fa balanç d'un curs gens fàcil i sense defugir cap tema.

Tothom està pendent del futur de Ricky. Com ha anat el procés i com el veu a ell?

Les dues parts sabem on som. Si en Ricky vol jugar al màxim nivell, la Penya és casa seva i el lloc perfecte per tancar el cercle. Penso que el temps ho posarà tot a lloc i, mai més ben dit, les presses no són bones. A mi m'encantaria, igual que vaig acompanyar-lo en els seus inicis, ara poder-ho fer en el tram final. La seva decisió segur que serà la millor per a la Penya.

Abans de parlar de futur, parlem del passat. El poc rendiment dels fitxatges ha estat clau per a la temporada irregular?

Ha estat un factor. Fins al curs passat teníem un model de joc. Però quedar-nos un any abans a les portes de moltes coses arribant a quatre semifinals ens ha fet morir d'èxit. Potser l'èxit era haver arribat fins allà amb el pressupost que teníem. Però vam voler fer un pas més, fer un dibuix diferent de l'equip amb més físic, que no ha sortit bé. Els fitxatges no han rendit o no els hem sabut treure el rendiment. I han pujat joves que potser no estaven prou cuinats i no era el moment. Els estrangers han vist aquests joves i no han acabat de creure que érem prou competitius.

A l'estiu, però, a tothom li va semblar bé l'aposta. Si féssim un salt enrere, re-

petiria l'aposta?

Sí, perquè teníem unes idees i uns estudis que ho reafirmaven. Evidentment aprenem però sí que hem d'anar cap a un canvi de joc, el bàsquet està canviant i hem d'anar cap aquí i s'ha vist en les finals. Ja no podem anar a la Penya d'abans de fins estilistes si no tens diners perquè llavors tenien estil i físic. Amb només estil no arribes lluny. Ha canviat molt el bàsquet.

Ara, amb l'arribada de Pustovyi, es penedeix de l'adeu de Birgander?

Hi havia dues coses. La primera, que ha tingut moltes lesions. I, després, que volíem un altre estil de jugador que pogués sortir a defensar i no tenir dos jugadors semblants amb el Tomic.

El que s'ha trobat a faltar molt és l'esperit competitiu de Parra i Ventura.

Ha faltat esperit d'equip. Em preguntaven si hi ha hagut mal ambient. Doncs no hi ha hagut cap cosa extrema més enllà potser d'Onuaku. Però l'equip no ha estat competitiu, no hem estat ambiciosos. Guanyàvem de 8 i no anàvem a més. Perdiem de 7 i passàvem a 27. Aquest esperit que han de transmetre els veterans no l'hem tingut.

En l'equip no hi haurà classe mitjana: seran veterans i joves. Com ho veu?

De veterans hi ha l'Ante i el Pau perquè en Guillem no està en aquesta franja. Té 10 anys menys que Huertas. L'Ante i el Pau han viscut mil batalles i això ho transmeten a la plantilla. També els hem de demanar liderar no tant per joc sinó també des de fora. Però quan un jugador en la seva carrera ha tingut una forma de fer no li podem demanar

Jordi Martí, des de la seva sala d'operacions al seu despatx al Palau Olímpic, on gestiona tots els fitxatges ■ DAVÍD RAU

el contrari. El problema és que als joves últimament els ha sortit una mica de franc ser en el primer equip. És maco veure joves però, a vegades, no és l'edat sinó la mentalitat i el seu moment. Hem de detectar quan poden fer el salt i han de començar a donar per la Penya.

Els falta educació també fora de la pista?

Són generacions diferents. Tenim alguns jugadors que no han fet una bona temporada i això és tan injust... van premiats a entrenar amb l'absoluta. I quan vols alt és difícil tocar de peus a terra. Les coses que passen amb els joves han de quedar portes endins perquè a vegades no en tenen la culpa ells. De seguida els parlen de diners i de coses irreals que a alguns els funcionen però a molts no. Hem de mirar cap a dins i veure què fem malament. Els pares dels minis ja poden veure partits i estadística en directe. Estem fent monstres amb 10 anys. A vegades hem d'educar l'entorn. No defugim la nostra responsabilitat. A vegades anem

No hem estat competitius ni ambiciosos, ha faltat esperit d'equip, tot i que no hi ha hagut mal ambient

contra natura. Els joves no valoren l'oportunitat de debutar amb la Penya i els donem molt. I ara volem que ho facin amb sentiment perquè això també guanya partits.

Una cessió pel Jordi Rodríguez seria bona opció?

Hem de trobar el millor escenari per a ell. A vegades algú repeteix curs a l'escola i s'enganxa al curs nou amb il·lusió perquè troba les eines i està més preparat. Ja ho veurem. Però el Jordi l'hem fet des de baix i volem que creixi.

La Penya ha de canviar la filosofia amb el nou escenari de les universitats nord-americanes?

És un moment d'impacte massa prematur. El tema de les universitats sembla que es regularà però fins que no passi hem de tenir estratègia per aguantar el cop o potser ens haurem de plantejar si val la pena la formació. Hi ha joves que marxen cobrant 1 milió d'euros a l'any. Això és insostenible.

Un valor segur amb els joves és David Jimeno, cap del planter.

És de les persones més productives de la Penya: té talent, capacitat de detecció i de transmetre què és el Joventut a tothom, tècnics de formació i joves del planter. En cap moment en el planter ens plantejem que hem de guanyar el campionat de Catalunya ni d'Espanya. L'objectiu és que els bons joves puguin arribar al primer equip. La nostra filosofia comença ja de mini i fem un grup Penya. Mai fitxarem jugadors infantils que tinguin edats dubtoses per guanyar tres campionats i després que quan arribin a la realitat no rendixin. Pagar per un jugador del planter no més ho vam fer, i molt

poc, per Todorovic. La resta ho han fet perquè creuen en el projecte. I l'últim exponent és Michael Ruzic.

Amb Ruzic els ha tocat la loteria?

Va molt ben acompanyat i arribarà un moment en què marxarà. Però el llistó és créixer i disfrutar, que és important. No pensa en diners a curt termini sinó a llarg termini. En Ricky o el Rudy van fer un procés semblant, van apostar per la Penya fins que ja no els podíem retenir.

Abalde, López-Arostegui, Parra i ara Feliz. Quan van veure que no podrien retenir el dominicà?

Quan hi ha diners i Eurolligues és lògic que marxin. Amb Feliz, si el bàsquet es jugués com abans, més tàctic o més parat, l'Andrés no podria jugar. Però ara el físic marca diferències. Com a base de l'equip no ha fet el millor any. L'equip no ha fet una bona temporada i era el base titular. Ha tancat partits i això té un preu alt. Està en un procés de maduració i de creixement. Ja fa temps que sa-

funcionat"

biem que podia passar.

Aquest curs li ha tocat viure el seu pitjor capítol: destituir un amic com Carles Duran?

Sens dubte. Algun cop, fent broma, havíem parlat que podia passar. Amb el Dani Miret sí que l'he influït però amb el Carles hem crescut junts. El projecte tenia un cicle i va anar cremant etapes. Segur que tindrà opcions perquè hem fet fora un superentrenador. Però havíem de prendre una decisió.

Per què ho van fer a sis jornades per acabar la lliga?

No es pren la decisió d'avui per demà ni una sola persona. Es tenia clar que a l'estiu canviàvem d'entrenador per començar un nou cicle amb el Dani Miret. Probablement han passat coses injustes que estaven passant i devaluaven el Carles Duran. Potser la decisió meva de fer-lo fora és injusta però també s'ha estat injust amb ell per tot el que havia donat al club. A vegades a altres llocs no saben ni un 5% del que sabem a Badalona però empenyent molt. I aquí en sabem tant, de bàsquet, que en Carles tenia una crítica molt dura que no l'ajudava. L'equip no anava. La semifinal que vam perdre de la copa va ser un punt d'inflexió.

Quan veu l'ovació que es va endur Rudy, no creu que a la Penya li falta saber fer seus els símbols?

Hem de millorar. Quan vaig veure la retirada del Rudy al Wizink m'emocionava i em feia gelós no fer-ho nosaltres quan és nostre i jo el vaig entrenar el primer any que va venir. És cert que amb diners les idees són més fàcils. Hi ha coses que s'han de prioritzar i hauríem d'apostar pels símbols.

Digu'm si estic equivocat: la Penya no està al nivell dels grans de l'ACB.

Hi ha clubs que tenen uns pressupostos i no juguen amb les mateixes cartes, no tothom declara el que ha de declarar (cotxes, pi-

sos...). Cada vegada és més difícil estar entre els millors i no oblidem que el Baskonia també va quedar fora de la copa i del *play-off*. Nosaltres no tenim cap excusa: hem de tenir gent amb ADN Penya que ens doni un plus més.

Tot i la línia ascendent que ha tingut el club, la massa social sembla que no està prou contenta.

Els últims anys hem crescut amb massa social. Això és bo però també passa que hi ha hagut gent jove que no sabia, per exemple, què representa Rudy per a la Penya i no el va rebre com tocava. Però la part positiva és que hi ha gent jove i que premia l'equip si enganxa i competeix.

Andrews, Cook i Evans era clar que no continuaven. Però Brodziansky?

El bàsquet ha fet una volta més i és un jugador estilista, amb qualitat brutal, però aquest punt de competitivitat a vegades no el té. I ja té una edat.

Vostè, que és badaloní i entrenador, com valora el que ha fet Jordi Fernández, nou tècnic NBA?

Els badalonins hauríem de posar diners perquè al pregó li posin un avió i vingui des dels Estats Units. Que Badalona, que és bàsquet, tingui un tècnic en l'NBA és la repera. Només cal escoltar-lo com porta Badalona arreu del món. Hem de tornar-l'hi. No li faria falta fer-ho i ho fa.

Sense joves pot haver-hi vinculació amb el Prat?

Seria el vintè any de vinculació. No existeix enlloc més. Tant de bo ho poguem fer però tenim amenaces que costa trobar els joves per l'equip. Té sort el Prat de tenir un president com l'Arseni Conde, que és un referent.

Què li sembla l'ascens del Lleida?

És un exemple més de cap on va el bàsquet. Per qüestions familiars sé com han entrenat amb el Gerard Encuentra al dia a dia. Això és perquè han tingut metodologia, no és flor d'un dia i amb estil. ■

Tennis. Wimbledon. La catalana perd en els vuitens de final en un partit suspès tres vegades per la pluja

Vekic posa fi al somni de Badosa

Joan Martí
BARCELONA / WIMBLEDON

La catalana Paula Badosa (93a de la WTA) va perdre contra la croata Donna Vekic (37a) per 6-2, 1-6 i 6-4 en 1h38 de joc efectiu en els vuitens de final de Wimbledon i no va poder eixamplar la seva ratxa, ni igualar el seu sostre en tornejos de Grand Slam que havia aconseguit l'any 2021 a Roland Garros arribant als quarts de final. Tret de les dues privilegiades pistes principals, que tenen sostre retràctil, la jornada va començar amb dues hores de retard per la pluja endèmica que cada any assota el torneig londinenc. De fet, el partit de la catalana i la croata es va suspendre tres vegades.

Amb primers potents, bon percentatge i una dreta molt poderosa, Vekic va arrencar absolutament endollada: 3-1 amb un *break* a favor en blanc en el segon joc. Badosa es va acostar (3-2) i va arribar a gaudir de dues pilotes de ruptura que possiblement haurien redimensionat el set. Però no les va convertir (4-2). A més, en el setè joc, amb una doble falta i errors no forçats buscant angles complicats, va encaixar, altre cop en blanc, el segon trencament del partit (5-2). Amb 30-0 en contra del setè joc, el partit es va suspendre per la pluja per primera vegada. En la represa, Badosa va

Cop de revés forçat de Paula Badosa ■ EFE / EPA / TOLGA

Alcaraz i Sinner no afluixen

Carlos Alcaraz (3), el vigent campió, va superar el francès Ugo Humbert (16) i es va plantar als quarts amb sol·lència i donant espectacle, tot i una desconexió en el tercer set: 6-3, 6-4, 1-6 i 7-5. El seu rival serà el nord-americà Tommy Paul (12), que es va desfer del castellonenc Roberto Bautista

per 6-2, 7-6 (4) i 6-2. El número 1, l'italià Jannik Sinner (1) va el nord-americà Ben Shelton per 6-2, 6-4 i 7-6 (11). S'enfrontarà en els quarts al rus Daniil Medvédev (5), que va superar Grigor Dimitrov (10) per 5-3 i retirada per lesió. El búlgar va relliscar i va prendre mal en un genoll.

fer un gir radical i va segellar les dues pilotes de ruptura que va tenir (5-1). El cel, capriciós, va tornar a fer la guitza. Al cap d'una estona va sortir el sol i la catalana va tancar el segon parcial per 6-1. Malauradament, però, es va hipotecar amb un 2-0 en l'inici del tercer acte, amb un *break* en el segon joc. Malgrat tot, combativa, va serrar les dents i va replicar amb un *contrabreak* instantani. Amb 4-3 en contra, la pluja va tornar a aparèixer i el partit es va suspendre per tercera ve-

gada. En l'enèsima represa, Badosa no va saber frenar el bon joc de Vekic i va acabar caient per 6-4.

Granollers-Zeballos

En dobles, el català Marcel Granollers i l'argentí Horacio Zeballos (1) van accedir als vuitens sense jugar per la retirada del tunisià Skander Mansour i el francès Nicolás Mahut. Els seus rivals seran l'alemany Dustin Brown, expert en herba que va derrotar Rafa Nadal en individuals el 2015, i l'argentí Sebastian Báez. ■

Bàsquet. El balear, històric, jugarà els seus sisens Jocs; Espanya va superar les Bahames (86-78) i jugarà a París contra Austràlia, Grècia i el Canadà

El 'Last dance' de Rudy

Xavi Ballesteros
BARCELONA

La selecció espanyola masculina s'ha classificat per als Jocs Olímpics de París després de superar ahir les Bahames (86-78) en la final del preolímpic que es va disputar a València i se suma a la selecció espanyola femenina. Serà també un

premi per a Rudy (9 punts en 21 minuts), que disputarà la sisena cita olímpica, rècord d'un esportista masculí. Els de Scariolo debutaran en els Jocs el 27 de juliol (11 h) contra Austràlia. En el grup A també hi haurà Grècia i el Canadà que dirigeix Jordi Fernández. Són tres grups de quatre equips cadascun i des-

prés de la lligueta passen a quarts els dos primers dels tres grups i els dos millors tercers. També serà a París el Brasil, que va superar Letònia sense Porzingis (94-69) i amb Huertas (41 anys). Grècia va obtenir el bitllet en superar (80-69) la Croàcia d'Hezonja (15 punts) amb 23 punts d'Antetokounmpo. ■

Motor. Berta Abellán, primer triomf del curs en el mundial de trial

Toni Bou confirma el seu domini a Alemanya

Joan Martí
BARCELONA

Toni Bou (Montesa) es va imposar també ahir a Neunkirchen en el segon dia del GP d'Alemanya, la quarta prova doble de les set previstes en el campionat, i s'acosta al títol amb set triomfs de vuit possibles. Bou va fer un total de 14 punts de penalització. El podi el van completar el basc Jaime Busto (Gas Gas), amb 25 punts, i el gal·lès Gabriel Marcelli (Montesa), amb 34. Bou es va situar líder amb només 9 punts de penalització en el primer gir i Busto en va acumular 11. En la segona volta, Bou va millorar -5 punts- i Busto en va fer 14. Els 12 punts de Marcelli li van atorgar el podi. El pierenc lidera el mundial amb 157 punts, al davant del seu company Gabriel Marcelli (118) i de Busto (113). En el mundial femení, la terrassenca Berta Abellán (Scorpa) va guanyar la seva primera cursa de la temporada amb 9 punts (7+2) completant una actuació de gran nivell. La britànica Emma Bristow (Sherco) va ser tercera amb 17 (14+3). Segona va ser la italiana Andrea Sofia Rabino (Beta), amb 15 punts (7+8). Bristow, que havia guanyat les tres proves anteriors, és líder amb 75 punts. La catalana se situa segona amb 65 punts. ■

Rudy, històric ■ FIBA

SEGON DE CORDA

Marc Salgas

Tragèdia en un cim de vaques

En aquesta secció hem viatjat a les muntanyes més altes del món per explicar algunes de les grans tragèdies de la història de l'alpinisme. Tampoc calia. El nostre estimat Pirineu pot ser un escenari tant o més hostil que l'Annapurna, el vuitmil amb un índex de mortalitat més alt. No m'ho invento pas. Un vuitmilista català —em balla pel cap que va ser l'hilariene Pep Permanyer— assegurava que la tempesta que el 30 de desembre de l'any 2000 va desencadenar la gran tragèdia del Balandrau va ser d'una virulència que ni tan sols havia vist en les seves expedicions a l'Himàlaia. Aquell dia el temps es va aixecar radiant, ideal per a la pràctica de muntanya hivernal. Tot i que els pronòstics ja auguraven un canvi de temps per a la tarda, ningú es podia imaginar que, de forma brusca, un torb de violència inusitada convertiria aquest cim en una trampa mortal. La tempesta va afectar tot el Pirineu català, però va acarnissar-se especialment en la zona compresa entre el Puigmal i el circ d'Ulldeter, on van morir nou persones.

Abans de continuar, un apunt personal. Tot just quinze dies abans d'aquella tragèdia, una trentena de socis de la Colla Excursionista Cassanenca, amb mainada i gent gran, havíem fet una excursió per dipositar el pessebre al cim del Balandrau. Va ser un dia més aviat fred, però calmat i assolellat. A la muntanya encara no hi havia neu, i només en el tram final hi havia alguna placa de gel fàcilment evitable. El Balandrau i alguns dels seus cims veïns són considerats cims de vaques, una expressió que banalitza equivocadament la seva ascensió.

Tot i que està envoltat de pics més alts i una pista passa just per sota de la seva cara sud, el Balandrau es troba ja en plena alta muntanya, amb totes les conseqüències que això pot comportar. Aquell dia van ser devastadores. Vuit esquiadors de muntanya van quedar atrapats entre vents de fins a 140 km/h i una sensació tèrmica de -30°C, segons va documentar el meteoròleg Jordi Cruz al llibre *3 nits de torb i 1 Cap d'Any*. En aquestes condicions és impossible orientar-se perquè davant teu es desplega una cortina blanca sense horitzó ni punts de referència. Set excursionistes van morir. A alguns no els van trobar fins a la primavera, quan el desglaç va deixar a la vista

Els equips de rescat busquen els esquiadors del Balandrau ■ EFE

els cossos enterrats per la neu. Només va sobreviure Josep Maria Vilà després de passar dues nits al ras. Un miracle. Ben a prop del Balandrau, a la Coma de l'Orri, dos excursionistes més van trobar la mort a causa del torb, i dos més van salvar la vida pels pèls en aconseguir arribar fins al refugi d'Ulldeter. El torb va causar una desena víctima mortal, un monitor d'esquí de Port Ainé.

Abans d'acabar, un altre apunt personal. Aquell dia tenia dos grups d'amics repartits per la zona. Un arribava al cim del Puigmal des d'Er quan un cop de vent brusc i sobtat va fer caure algun d'ells. Van abandonar els esquís i, agafats de bracet per no disgregar-se, sense sentir-se a causa de la força del torb, van aconseguir baixar per Fontalba, a l'altre costat, i arribar sans i estalvis a Queralbs. Uns dies després van tornar a pujar al Puigmal per recuperar el material abandonat. Alguns esquís s'havien trencat. L'altre grup, de dos amics, escalava aquell dia una canal de neu del Gra de Fajol Petit. Al l'aresta van coincidir amb uns altres escaladors que van continuar la ruta fins al Gra de Fajol Gran. Els meus amics, en canvi, van divisar un cap de núvol i van decidir baixar pel coll i tornar als cotxes. Quan hi arribaven el torb ja era plenament operatiu. Van pensar en aquells escaladors que havien deixat enrere, que van aconseguir sobreviure. Uns van arribar fins al refugi de Coma de Vaca i un altre que havia perdut el grup va sobreviure a una hipotèrmia severa després de passar la nit dins un forat a la neu. ■

OPINIÓ

Fa falta molta més paciència

“Estem en el millor club del món i hi ha competència dins la plantilla. Les noves generacions volen triomfar massa ràpid, però s'ha de tenir paciència en un club tan gran com el Barça. Jo vaig estar tres anys amb el número 26 a l'esquena.” Aquestes paraules de l'exentrenador blaugrana Xavi Hernández en una roda de premsa el febrer de l'any passat, reflecteixen perfectament el que s'està produint en el món del futbol en els darrers anys i, particularment, al Barça. Les joves promeses de la Masia, un cop treuen el cap, ja esperen ser titulars indiscutibles al primer equip, malgrat no tenir encara ni edat per conduir. Casos com el de Lamine Yamal són del tot excepcionals i només a l'abast dels escollits. Ara bé, creen un precedent, i d'altres volen seguir el mateix camí. Si no els asseguren minuts al màxim nivell, decideixen marxar a un altre club, abans que continuar cremant etapes de formació.

L'últim a abandonar la disciplina blaugrana ha estat Marc Guiu. El davanter va jugar el seu primer partit oficial amb 17 anys i 291 dies. Si debutes amb aquesta edat és que el club et té en compte i segueix els teus passos, però no pots pretendre tenir fitxa del primer equip i garanties per jugar. I més, en una posició tan complicada al Barça com és la de nou, normalment ocupada per grans cracs mundials. Amb 18 anys, Guiu ha decidit marxar al Chelsea sense haver pogut explotar aquí tot el seu potencial.

Marta Escubós

EL REI DE LA RAJOLA.COM

13.95 € m²

Porcellànic

14.95 € m²

INTERIOR EXTERIOR